ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ ΚΛ. ΕΝΤΥΠΟΥ 190/97
ISSN 2241-5777

"ΚΥΚΛΑΔΙΚΟΝ ΦΩΣ"

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: 1950-1980 † ΙΩΑΝ. ΣΠ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ 1980-2012: ΕΛΕΝΗ ΙΩΑΝ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 64ον * Αρ. Φύλλου 700
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013

Δ/ΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ: Λ. Βασ. Παύλου 118, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, 185 33 • Τηλ.: 210-8991.725
FAX: 210.8991.813/Τηλ/τής και FAX: 210.4110.117 • e-mail: terzopoulou@kykladikonfos.gr

ΕΟΡΤΙΟΝ ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2013

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ & ΒΑΡΗΣ

Ἐν Βούλᾳ τῇ 19η Δεκεμβρίου 2013
Ὁ Μητροπολίτης
Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας,
Βουλιαγμένης καί Βάρης
Πρός
τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ἀδελφοί μου καί τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Ὁ τοῦ φωτός χορηγός, καί τῶν αἰώνων ποιητής Κύριος, ἐν τῷ φωτί τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς».

Αὐτόν τόν ὕμνο τῆς σημερινῆς ἑορτῆς, προτείνουμε, ὡς εὐχή γιά τή νέα χρονιά. Ὅλες οἱ ὑπόλοιπες ἑορτιες προσφωνήσεις, ὅπως τά «χρόνια πολλά», «καλή χρονιά», «εὐτυχισμένο καί αἴσιον τό νέον ἔτος», εἶναι χωρίς περιεχόμενο, καί τό μόνο πού ἔχουν νά προσφέρουν εἶναι μία ψευτοεορταστική κάλυψη τῆς ἀπελπισίας, καί τῶν ἀδιεξόδων πού προσφέρουν, καί θά προσφέρουν, οἱ πολιτικές, οἰκονομικές καί κοινωνικές συντεταγμένες τῆς χρονιᾶς πού πέρασε, καί τῆς χρονιᾶς πού ἔρχεται. Και τότε, μόλις ἀρχίζει ὁ πειρασμός, νά σκοτίζει τό νοῦ μου, μνημονεύω «τόν τοῦ φωτός χορηγόν, καί τῶν αἰώνων ποιητήν Κύριον».

Καί μετά θυμᾶμαι, στά μέτρα τῆς ἀνθρώπινης παρηγορίας, τόν ποιητή: «Ὅπου καί νά θολώνει ὁ νοῦς σας μνημονεύετε Διονύσιο Σολωμό καί μνημονεύετε Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη» (Ἐλύτης).

Τότε ἀνακαλύπτω πώς, δέν εἶμαι μόνος μου, ἐγώ μέ τούς ἐσκοτισμένους μου διαλογισμούς. Ἔχω μαζί μου «τόν τοῦ φωτός χορηγόν», καί μία μακραίωνη παράδοση ὅλων ἐκείνων, πού μέ θεῖο φωτισμό, ἤ καί σπερματικό λόγο, ἀντιστάθηκαν στήν ταραχή καί τήν ἀπόγνωση.

Καί ἡ σκέψη μου βηματίζει πρίν, πολύ πρίν, ἀπό τόν Σολωμό, σέ ἕνα ἀρχαῖο γνωμικό «Ψεύδεσθαι, ἀνελεύθερον, ἡ ἀλήθεια, γενναῖον». Ὁ πολιτισμός σ'αὐτή τή γωνιά τῆς γῆς οἰκοδομήθηκε ἐπάνω στή γενναιότητα τῆς ἀληθειας. Κι ὅπου βασιλεύει τό φῶς, σκοτάδια δέν ἰσχύουν.

Ὅταν, μετά, ἡ ἀλήθεια ἔλαβε πρόσωπο, καί «σάρξ ἐγένετο», ἦταν ἀδύνατο, αὐτός ὁ πολιτισμός, νά ἀμαυρωθεῖ, ἐκτός κι ἄν λησμονοῦσε, τό κάλλος τό ἀρχαῖο, καί «τόν τοῦ φωτός χορηγόν». Τό ὁποῖο εἶχε ἐπισημάνει ὁ τοῦ σπερματικοῦ λόγου, Πολύβιος, στίς ἱστορίες του: «Τῆς ἀληθείας, ἀφαιρεθεῖσης ἐκ τῆς ἱστορίας, τό ἀπομένον ἀνωφελές». «Ὅταν ἀπό τήν ἱστορία ἀφαιρεθεῖ ἡ ἀλήθεια, αὐτό, πού ἀπομένει, δέν ὠφελεῖ σέ τίποτε».

Γιά νά οἰκοδομηθεῖ σωστό μέλλον, πρέπει νά γνωρίσουμε σωστά τήν ἱστορία μας. Στήν πορεία αὐτή, τοῦ ξεκαθαρίσματος τῆς ἱστορικῆς μας μνήμης, δέν δύναμαι νά παραβλέψω αὐτά, πού εἶπε ἕνας ἄλλος λειτουργός τοῦ λόγου τοῦ σπερματικοῦ, ὁ Ἰσοκράτης σέ ὁμιλία του (Ἀρεοπαγίτικος) : «Ἐκεῖνοι, πού τότε εἶχαν τήν εὐθύνη τῆς διοικήσεως τῆς πόλεως, δέν ἐγκατέστησαν πολίτευμα, πού νά ἔχει μέν ὄνομα λαϊκώτατο καί ὡραιότατο, την δημοκρατία, στήν ἐφαρμογή του ὅμως νά ἀποδεικνύεται στούς πολίτες, ὅτι δέν εἶναι τοιοῦτο, οὔτε ἐγκατέστησαν πολίτευμα πού νά ἐκπαιδεύει τούς πολίτες ἔτσι ὥστε νά θεωροῦν τήν ἀκολασία δημοκρατία, τήν παρανομία ἐλευθερία, τήν αὐθάδεια ἰσονομία , ἀλλά πολίτευμα, τό ὁποῖο θά βελτίωνε τούς πολίτες καί θά τούς ἔκανε φρονιμώτερους».

Τό εἶχε ἐπισημάνει καί ὁ Ἀριστοτέλης: «Τότε εἶναι, πού ἀναδύεται ἕνας τύραννος, ὅταν ἐμφανίζεται ἀρχικά, ὡς προστάτης».Τώρα πλέον, ἀφοῦ στήριξα τό νοῦ καί τήν καρδιά μου στό στέρεο θεμέλιο τοῦ «Χορηγοῦ τοῦ φωτός», καί ἀφοῦ ὁμολόγησα τόν Χριστό «Φῶς ἐκ Φωτός», καί κατανόησα, πώς Ἐκεῖνος ἔκανε τούς ἀρχαίους συμπολίτες μου, μύστες τοῦ μυστηρίου τοῦ σπερματικοῦ λόγου, μπορῶ νά ἀξιοποιήσω τήν ποιητική προτροπή:

«Ὅπου καί νά θολώνει ὁ νοῦς σας μνημονεύετε Διονύσιο Σολωμό καί μνημονεύετε Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη»
(Ἐλύτης).

Ὁ Σολωμός στό ποίημά του «Ὕμνος στήν ἐλευθερία», στόν Ἐθνικό δηλαδή μας Ὕμνο, ἐρωτᾶ τούς πολιτικούς τοῦ τόπου: "Τί θά κάμετε; Θ' ἀφῆστε νά ἀποκτήσωμεν ἐμεῖς Λευθεριαν ἤ θά τήν λῦστε ἐξ αἰτίας Πολιτικῆς;». Καί μέ ὕφος σκωπτικό καλεῖ τούς ἀγωνιστές τῶν Θερμοπυλῶν, νά προσέξουν, ἐάν ἐμεῖς οἱ ἀπόγονοί τους ἔχουμε ὁμοιότητα μαζί τους: «Ὦ τρακόσιοι! Σηκωθῆτε καί ξανάλθετε σ' ἐμᾶς τά παιδιά σας θέλ' ἰδῆτε πόσο μοιάζουνε μ' ἐσᾶς». Καί καλεῖ τήν Ἑλλάδα νά συνδέσει την ἐλευθερία της, μέ τόν «Ἐλευθερωτή» Χριστό:

«Μέ φωνή πού καταπείθει, προχωρώντας ὁμιλεῖς, Σήμερ', ἄπιστοι, ἐγεννήθη, ναί, τοῦ κόσμου ὁ Λυτρωτής». Ὁ λειτουργός τῆς νηπτικῆς λογοτεχνίας, κύρ' Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης, ἀγγίζει θέματα, πού δίνουν ἀπαντήσεις, στή σημερινή οἰκονομική κρίση: «Ἡ ἀργία ἐγέννησε τήν πενίαν. Ἡ πενία ἔτεκεν την πείναν.Ἡ πείνα παρήγαγε τήν ὄρεξιν. Ἡ ὄρεξις ἐγέννησε τήν αὐθαιρεσίαν. Ἡ αὐθαιρεσία ἐγέννησε τήν ληστείαν. Ἡ ληστεία ἐγέννησε τήν πολιτικήν. Ἰδού ἡ αὐθεντική καταγωγή τοῦ τέρατος τούτου.»

«Ἡ πλουτοκρατία ἤτο, εἶναι καί θά εἶναι, ὁ μόνιμος ἄρχων τοῦ κόσμου, ὁ διαρκής ἀντίχριστος. Αὐτή γεννᾶ τήν ἀδικίαν, αὐτή τρέφει τήν κακουργίαν, αὐτή φθείρει σώματα καί ψυχάς.» «Καί τί πταίει; Ἡ γλαῦξ, ἡ θρηνοῦσα ἐπί ἐρειπίων; Πταίουν οἱ πλάσαντες τά ἐρείπια. Καί τά ἐρείπια τά ἔπλασαν οἱ ἀνίκανοι κυβερνῆται τῆς Ἑλλάδος.» Καί ὁλοκληρώνει τήν τόσο ἐπίκαιρη κριτική του, ὁ κύρ' Ἀλέξανδρος: «Γιά ν' ἀποκτήσει κανείς γρόσια, ἄλλος τρόπος δέν εἶναι, πρέπει νἄχει μεγάλη τύχη, νά βρεῖ στραβόν κόσμο, καί νά εἶναι αὐτός μ' ἕνα μάτι, δέν τοῦ χρειάζονται δύο. Πρέπει νά φάει σπίτια, νά καταπιεῖ χωράφια, νά βουλιάξει καράβια, μέ τριανταέξ τά ἑκατό θαλασσοδάνεια, τό διάφορο κεφάλι. Ἄνευ ψεύδους οὐδεμία ὑπόθεσις εὐοδοῦται.»

Ὁ ποιητικός λόγος ἐκείνων, πού ἀγαποῦν τόν τόπον αὐτόν, μᾶς θυμίζει πώς ξεχάσαμε τήν πατρίδα μας,

γιά ξένους οὐρανούς: «Παλιέ μου φίλε τί γυρεύεις; Χρόνια ξενιτεμένος ἤρθες, μὲ εἰκόνες ποὺ ἔχεις ἀναθρέψει, κάτω ἀπὸ ξένους οὐρανοὺς, μακριὰ ἀπ᾽ τὸν τόπο τὸν δικό σου.

- Γυρεύω τὸν παλιό μου κῆπο·τὰ δέντρα μοῦ ἔρχουνται, ὡς τὴ μέση κι' οἱ λόφοι μοιάζουν μὲ πεζούλια κι ὅμως σὰν ἤμουνα παιδὶ ἔπαιζα πάνω στὸ χορτάρι» (Σεφέρης).

Μήπως ὁ λόγος τοῦ ἄλλου μυσταγωγικοῦ ποιητοῦ, αὐτῆς της χώρας, δέν μᾶς περιγράφει ἐναργῶς, τοὺς ἐμπόρους τῶν λαῶν, πού θέλουν αὐτή τήν πατρίδα σκουπίδι τῶν ἐθνῶν; «Μιά μέρα θά 'ρθεῖ, πού ὁ φελλός θα μιμηθεῖ τήν ἄγκυρα καί θά κλέψει τή γεύση τοῦ βυθοῦ»(Ἐλύτης). «Ὅμορφη καί παράξενη πατρίδα, κλαίει, φιλεῖ το χῶμα, ξενιτεύεται, μένει στούς πέντε δρόμους, ἀντρειεύεται, μπαίνει σ' ἕνα βαρκάκι, πιάνει ὠκεανούς». Αὐτός ὁ τόπος ἔχει τήν δύναμη, πού ἔχουν ὅλοι οἱ ἀδύναμοι καί οἱ ἐλάχιστοι τῆς γῆς: «Ἀπό τό ἐλάχιστο, φτάνεις πιό σύντομα ὁπουδήποτε» (Ἐλύτης). «Ἐάν ἀποσυνθέσεις την Ἑλλάδα, στό τέλος θά δεῖς, νά σοῦ ἀπομένουν μιά ἐλιά, ἕνα ἀμπέ-

Συνέχεια εις την 2α σελ.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΡΓΩΝ

Με αυτό το τελευταίο φύλλο μας του 2013, το "Κυκλαδικόν Φως" συμπληρώνει τα 700 τεύχη από ιδρύσεώς του και κλείνει ταυτοχρόνως τα εξήντα τέσσερα (64) έτη του, εισερχόμενο εις το 65ο έτος με την ανατολή του 2014. Κάνοντας έναν γρήγορο απολογισμό, δεν θα έλεγα αισίως, αφού η κατάσταση που επικρατεί σε όλη την Χώρα μας έχει αγγίξει εδώ και αρκετόν χρόνο και το φύλλο αυτό, που αγωνίζεται, όπως όλοι, ενάντια στην λαίλαπα των καιρών μας..

ΑΥΤΟΣ όμως ο μικρός απολογισμός είναι λιγώτερο οδυνηρός αφού η μεγάλη ιστορία του φύλλου τούτου με το πλούσιο περιεχόμενο και τις βαθειές ρίζες κι έναν ολόκληρο κόσμο ενωμένο, τον κόσμο των Κυκλαδιτών μας που πέρασαν και περνούν όλα αυτά τα χρόνια μέσα από τις σελίδες του, κυριολεκτικά δεν "κινδυνεύει", αφού θα παραμείνη σήμα κατατεθέν προσφέροντας πάντα στις επόμενες γενιές όλων των Κυκλαδιτών μας, ακόμη και εάν πάψη να εκδίδεται το φύλλο αυτό...

Άφοβα λοιπόν θέτω και αυτήν την εκδοχή, αφού κάπου εδώ υπάρχει και το τεράστιο, το δυσβάστακτο οικονομικό εμπόδιο, το οποίον επί ημερών μας θεωρείται ο κύριος λόγος αναστολής ή και παύσης πάρα πολλών εντύπων και όχι μόνον ανά την επικράτεια..

Εξήντα τέσσερα (64) χρόνια όμως, ΔΕΝ είναι τόσο απλό ωσάν να βάλης μία τελεία και να πης σταματώ εδώ!.. Και μόνον οι εκατοντάδες σελίδες του με συνεργασίες πλείστων όσων εκλεκτών επωνύμων και μη Κυκλαδιτών από κάθε νησί μας, πολλές δε ανέκδοτες ακόμη, τα εκατοντάδες γράμματα, κάρτες, φωτογραφίες - πολλά πρόσωπα άγνωστα και σε μένα ακόμη-, μηνύματα, πλείστα όσα το μεγάλο αρχείο του, οι ευχαριστήριες επιστολές, αλλά και τα μηνύματα ικανοποίησης που ακόμη καταφθάνουν, καταμαρτυρούν την 64ετή προσφορά παγκυκλαδικού Έργου και αυτό είναι υπεραρκετό για να συνεχισθή η έκδοσή του έχοντας μια τεράστια και αιώνια ηθική ανταμοιβή που είναι και η πιο μεγάλη!.. Αλλά και η προσφορά των αναγνωστών-συνδρομητών-συνεργατών από όλα τα νησιά μας, επίσης..

Όντως πολλοί προσέφεραν και προσφέρουν στο φύλλο αυτό και τους ευχαριστώ από τα βάθη της ψυχής μου και με αιώνια μνήμη σε αυτούς που τώρα πια δεν βρίσκονται κοντά μας.. Οι πιο παλιοί αναγνώστες γνωρίζουν το Έργο του προσφορά στην Παράδοση, την Ιστορία, την Λαογραφία, τον Τουρισμό, την Πρόοδο των Κυκλάδων και Κυκλαδιτών μας, αυτά που πρέπει να ζουν αιώνια και γι' αυτό πρέπει να συνεχίζη ακούρασται να «ταξιδεύη», σαν το πλοίο που με έναν πάντα μόνο καπετάνιο ξεκίνησε και ακόμη ταξιδεύει στα νησιά μας, γεμάτο από αυτά και από την αγάπη των Κυκλαδιτών μας... Πώς να μην συνεχίση την πορεία του με τέτοιο "φορτίο", παρά το ότι πολλοί το εγκατέλειψαν λόγω της τωρινής φουρτούνας... Μια ακόμη είναι, ίσως η μεγαλύτερη, μα θα περάση!..

Προς το παρόν, κάθε χρόνος που προστίθεται στην ιστορία του και την ιστορικότητά του το ενδυναμώνει και του δίνει την βαθειά ικανοποίηση της συνέχισης των στόχων με τους οποίους εγεννήθη, να προσφέρη όσο του επιτρέπουν οι δυνάμεις του ανιδιοτελώς με αγάπη σε όλα τα νησιά μας..

Όλοι εμείς οι Κυκλαδίτες έχουμε ανάγκη από αυτά τα στοιχεία που μας κρατούν ζωντανές τις ρίζες μας και την ιστορία των νησιών μας. Οι Κυκλάδες, αυτός ο μοναδικός, πανέμορφος τόπος πρέπει να ζη, ζωντανός, δυνατός και παρά την ιδιομορφία του ενωμένος, για να προοδεύη όσες φουρτούνες κι αν απαντά..

Οι Κυκλαδίτες, ζούν δεν ζουν στα νησιά, πρέπει να συνεχίζουν τον δικό τους ταξείδι ενάντια στα δεινά που συναντούν. Όμως, ΕΝΩΜΕΝΟΙ, σφιχταγκαλιασμένοι, γιατί έχουν κοινή ιστορία, κοινόν αγώνα επιβίωσης των νησιών, κοινό μέλλον... και τώρα κοινά δεινά! Αγαθά και προνόμια ευνόητα για τον μέσο πολίτη, τείνουν πλέον να (εξ)αφανισθούν γιατί τα παίρνουν με διάφορες μεθόδους και τρόπους. Ακόμη και η προσφορά και αλληλεγγύη, που πολλές φορές μοιάζουν μακρινές, αφού υπάρχουν μεν, αλλά στο μέτρο του δυνατού. Και το "δυνατόν" σιγά σιγά μετατρέπεται σε "αδύνατον", αφού οι συνθήκες εξαναγκάζουν, πολλές φορές αθέμιτα, να ξεχωρίζη κανείς το κριθάρι απ' το σιτάρι που γίνεται όλο και πιο λιγοστό... Έτσι ο καθένας από το "μετερίζι" του, προσπαθεί να εύρη τρόπους για να ξεπεράση τις πολλές και απανωτές δυσκολίες και βέβαια ένας από αυτούς είναι η περικοπή εξόδων που αφαιρεί τα ολιγώτερον αναγκαία, με το τελικό αποτέλεσμα να είναι ζημιογόνο για όλους σαν φαύλος κύκλος...

Συμπέρασμα. Η αισιοδοξία, ελπίδα, προσπάθεια, κουράγιο, δύναμη, δεν πρέπει να εξαλειφθούν από το λεξιλόγιό μας, συνυπάρχοντας όμως με αυτά που θα φέρουν την πραγματική λύση στην κατάσταση που έχουμε περιπέσει: την ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, την ΑΛΛΗΛΟΣΤΗΡΙΞΗ και την ΣΥΜΠΝΟΙΑ μεταξύ των Κυκλαδιτών, με δικαίωμα στην αξιοπρέπεια, αγανάκτηση, τόλμη, ώστε να μπορέσουμε να βγούμε όλοι «ζωντανοί» από αυτή την δίνη που θέλει να μας ρουφήξη σε ένα αχανές χωνευτήρι όπου όλοι θα βαρυγκομούν σιωπηλώς...

Στην αρχή του χρόνου ας κάνουμε όλοι έναν απολογισμό μέσα μας, τι κάναμε, τι δεν κάναμε και κυρίως τι θα κάνουμε και πώς. Με έργα και όχι λόγια και όλοι μαζί άρρηκτα ΕΝΩΜΕΝΟΙ στο δικό μας χώρο, στις Κυκλάδες μας! Ας είναι ευχή και πράξη μας μαζί!.. Μόνον τότε θα έχουμε την ανατολή μιας νέας Καλής Καλής Χρονιάς στα Κυκλαδονήσια μας!

Ε.ΤΕΡΖ.

ΕΠΕΤΕΙΑΚΑ

Του ΝΙΚΟΥ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗ

Υπάρχει ένα σημαδιακό, ακατάρριπτο μέχρι σήμερα ρεκόρ, στη μεγάλου μήκους, χρονική πορεία που διανύει παγκυκλαδικά το «Κυκλαδικόν Φως», αφού με την αυγή του 2014, «εισέρχεται στο 65ο έτος συνεχούς κυκλοφορίας» (το φύλλο που κρατάτε σήμερα στα χέρια σας, έχει αριθμό 700!!). Κι όλ' αυτά, σε συνδυασμό με την ποιότητα, την σφαιρική ειδησεογραφική κάλυψη της δύσκολης Κυκλαδικής πολυνησίας, με ταυτόχρονη τήρηση αυστηρής αμεροληψίας, σε τοπικό, πολιτικό και πολιτιστικό επίπεδο και με μοναδικό πάντοτε γνώμονα και στόχο, το γενικότερο συμφέρον όλων των Κυκλαδονήσων, αλλά και όλων των Κυκλαδιτών. Έχοντας ηλικία μεγαλύτερη απ' αυτή της συγκεκριμένης εφημερίδας, την πρωτοδιάβασα μαθητής, την «ξεψάχνισα» φοιτητής και πρωτοσυνεργάστηκα μαζί της ως νέος δικηγόρος που σήμερα έχει παλιώσει. Αντίθετα, το «Κυκλαδικόν Φως» διατηρεί το νεανικό του σφρίγος, την πληρότητα και τη μαχητικότητά του αγκαλιάζοντας όλα τα Κυκλαδονήσια και μάλιστα το καθένα υπεύθυνα και χωριστά.

Εγνώρισα, συνεργάστηκα, αλλά κι εθαύμασα για την εργατικότητα και τη συνέπειά του τον ιδρυτή Ιωάννη Τερζόπουλο στο τότε ταπεινό τυπογραφείο της Πλατείας Βάθη. Μετά τον θάνατό του άφησε «σε βαθειά νερά» διάδοχο την θυγατέρα του Ελένη Τερζοπούλου που με πραγματική αυταπάρνηση συνεχίζει, εδώ και 34 χρόνια στον ίδιο «καμβά» και με τις ίδιες πάντοτε αρχές, το δυσκολότερο έργο της εκδοτικής συνέχειας, και συνέπειες μέσα στη σύγχρονη οικονομική κρίση και συγκυρία. Όμως, η Ελένη πορεύεται ακάθεκτη, στοχεύοντας να φθάσει τον αριθμό φύλλου χίλια (1000), με τις ευχές όλων μας. Τι άλλο; απ' το να τα χιλιάσει!

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΝΗΣΟ ΤΗΝΟ

Τον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Τήνου επισκέφθηκε ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμος. Τον Αρχιεπίσκοπο υποδέχθηκαν στην Τήνο, ο Αρχιερατικός Επίτροπος Τήνου, Εκπρόσωποι της περιφέρειας, της Τοπικής Αυτοδοίκησης, των Σωμάτων Ασφαλείας, του Λιμενικού και Πυροσβεστικού Σώματος, κλήρος και λαός.

Μετά τη Δοξολογία που τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας, ο Μητροπολίτης Σύρου ευχαρίστησε τον Αρχιεπίσκοπο για την τιμητική επίσκεψη στην Ιερά Μητρόπολη Σύρου επισημαίνοντας πως «αυτή η Εκκλησιαστική Επαρχεία, Μακαριώτατε, είναι δική σας και πάντα θα σας περιμένουμε με πολλή αγάπη.»

Ο Αρχιεπίσκοπος ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη Σύρου, κλήρο και λαό για την υποδοχή, αλλά και την φιλοξενία, ενώ μιλώντας για το πρόσωπο της Παναγίας λέγοντας πως είναι εκείνη που ένωσε τους ανθρώπους με τον Θεό μετά την έκπτωσή τους. Συγκεκριμένα ο Αρχιεπίσκοπος ανέφερε πως «*χιλιάδες άνθρωποι βλέπουν την Παναγία σαν μάνα τους, σαν παρηγορήτρια κι αυτό γίνεται αντιληπτό συγκρίνοντας δύο γυναίκες, την Εύα και την Παναγία. Την Εύα την πλησίασε ο όφις και κατάφερε να την παρασύρει χάνοντας την κοινωνία που είχε με τον Θεό, αποξενώθηκε. Αντίθετα την Παναγία που προέρχονταν από ένα ταπεινό χωριό με πολλές δυσκολίες την επισκέφθηκε ο άγγελος και της αποκάλυψε ότι θα κατεβάσει το Θεό στην Γη, για να μπορεί ο άνθρωπος να ανεβαίνει στον ουρανό και δέχτηκε να γίνει το θέλημα του Θεού. Χαράχτηκαν, λοιπόν, δύο δρόμοι. Ο δρόμος της Εύας που είναι δρόμος της άρνησης και αποξένωσης και ο δρόμος της Παναγίας, που είναι ο δρόμος της χάριτος*».

Διακρίνουμε σήμερα, ότι όλοι έχουμε μέσα μας αυτά τα δύο πρόσωπα, κάθε φορά που απομακρυνόμαστε από τον Θεό είμαστε τα παιδιά της Εύας, ενώ αν ακολουθήσουμε την Παναγία, γινόμαστε τα παιδιά της χάριτος.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Αρχιεπίσκοπος τόνισε πως «*στις δύσκολες ημέρες που ζούμε ο δρόμος της μεταξύ μας αγάπης, της ενότητας και της καθαρότητας στις σχέσεις μας είναι κάτι που το χρειαζόμαστε. Είναι, εξάλλου, το μόνο αισιόδοξο μήνυμα ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε*». Ευχήθηκε, ωστόσο, «*η Παναγία να μας δίνει δύναμη και φωτισμό, για να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες που υπάρχουν στην πατρίδα μας*».

Αποστολή και φωτό
π. Γεώργιος Φανερός

ΚΕΝΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΣΤΙΣ ΚΥΚΛΑΔΕΣ

Σύρος, 21 /11/2013

Δύο μήνες έχουν περάσει από την έναρξη του σχολικού έτους και πολλά σχολεία του νομού μας παρουσιάζουν σημαντικές ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό. Το πρόβλημα αυτό είναι ιδιαίτερα έντονο στα σχολεία της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης , όπου πολλοί μαθητές μπορεί να μην καταφέρουν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους. Συγκεκριμένα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση του νομού Κυκλάδων χάνονται κάθε εβδομάδα 1000 ώρες διδακτικού έργου λόγω έλλειψης 50 εκπαιδευτικών. Σε σχολεία όπως τα ΕΠΑΛ Άνδρου και Σίφνου δεν διδάσκονται μαθήματα, πανελλαδικώς εξεταζόμενα με αποτέλεσμα οι συγκεκριμένοι μαθητές να μην έχουν τη δυνατότητα να προετοιμαστούν επαρκώς για τις πανελλαδικές εξετάσεις. Στο ΕΠΑΛ Άνδρου και στο Εσπερινό ΕΠΑΛ Σύρου ο ναυτικός – ναυτιλιακός τομέας δεν διαθέτει **κανένα** εκπαιδευτικό με ειδικότητα πλοιάρχου από τους τέσσερις που απαιτούνται. Ταυτόχρονα οι τομείς βρεφονηπιοκόμων και γραφικών τεχνών που καταργήθηκαν το καλοκαίρι από την κυβέρνηση με την απόλυση 2000 συναδέλφων παρουσιάζουν σημαντικές ελλείψεις παρά τις υποσχέσεις του υπουργείου ότι οι σπουδές των μαθητών θα ολοκληρωθούν κανονικά. Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι να μετακινούνται μαθητές και οι οικογένειές τους από τον τόπο τους προς μεγάλα αστικά κέντρα για ολοκλήρωση

Συνέχεια εις την 6η σελ.

ΔΗΜΟΣ ΤΗΝΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Υπενθυμίζεται ότι ενόψει των προσεχών δημοτικών εκλογών και των εκλογών για την ανάδειξη των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του 2014, θα ασκήσουν **το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι** και οι **πολίτες των λοιπών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης** που διαμένουν στη χώρα μας, **χωρίς την προϋπόθεση απόκτησης της ελληνικής υπηκοότητας,** σύμφωνα με τα οριζόμενα στις Οδηγίες 94/80/ΕΚ και 93/109/ΕΚ, οι οποίες ενσωματώθηκαν στο εθνικό μας δίκαιο με το Π.Δ. 133/1997, όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει και το Ν.2196/1994 αντίστοιχα Ειδικότερα και **όσον αφορά τις *ευρωεκλογές*,** οι πολίτες της Ένωσης έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν τα πολιτικά τους δικαιώματα **είτε στο κράτος μέλος καταγωγής είτε στο κράτος μέλος κατοικίας.** Δεν είναι επιτρεπτό όμως να ψηφίσουν περισσότερο από μία. φορά κατά τις ίδιες εκλογές. Στην περί-

Συνέχεια εις την 6η σελ.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Αυτή τη χρονιά θα δώσω στην οικογένειά μου και στους φίλους μου διαφορετικά δώρα. Θα μου στοιχίσουν πολύ μα πιστεύω πως θα καταφέρω να πληρώσω την αξία τους. Όπως τα δώρα του παραδείγματος. Θα προσπαθήσω να τους δείξω ποιά πιστεύω πως είναι πιο σπουδαία πράγματα στη ζωή - όχι απλά να τους τα πω:

Το δώρο της ενθάρρυνσης. Πολλά ενθαρρυντικά κτυπήματα στην πλάτη για να αντέξουν όσο μπορούν απαλότερα την κρίση. Και ένα απλωμένο χέρι και μια ζεστή καρδιά σε όσους τα χρειάζονται. **Τα δώρα της ταπείνωσης**. Θα προσπαθήσω να παραδεχτώ τα λάθη μου και να χρησιμοποιήσω συχνά τη μαγική λέξη «έσφαλλα».

Το δώρο της περίσκεψης. Υπόσχομαι να σκέπτομαι προτού μιλήσω. Και να δώσω πολύ λίγες συμβουλές ακόμη και αν μου τις ζητήσουν.

Τα δώρα της ανεκτικότητας. Τους ελευθερώνω από τους φανατισμούς και τις προκαταλήψεις μου. «Ο φανατισμένος άνθρωπος είναι πάντα άρρωστος» γράφει στον πρόλογο ενός βιβλίου μου ο π. Μιχάλης Ρούσος.

Το δώρο της εκτίμησης. Θα τους κάνω να νιώσουν, να μάθουν, ότι είμαι ευγνώμων που ταξιδεύουμε μαζί στη ζωή.

Το δώρο της υπομονής. Θα τους πω πως υπάρχει χρόνος για λάθη. Και χρόνος για καινούργιο ξεκίνημα.

Το δώρο της παρουσίας. Αυτή τη χρονιά θα είμαι εκεί δίπλα, παρών. Όλο το χρόνο! Όχι μόνο μια φωνή στο τηλέφωνο ή λέξεις σε ένα γράμμα.

Το δώρο της ευχαριστίας. Έχω τόσους θησαυρούς και οφείλω να ευχαριστήσω γι αυτούς. Όπως το γιο μου, τη νύφη μου, τα εγγόνια μου και την ανεκτίμητη σύζυγο μου. Έχω σχετικά καλή υγεία στις αρχές των 91 χρόνων μου και το κυριότερο, **νιώθω μια βαθειά και ειλικρινή αγάπη για το Θεό. Θα μου κοστίσουν πολύ τα φετινά δώρα.**

Σας ευχόμαστε η Ρόζα και ενώ από τα βάθη της καρδιάς μας ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ και ευλογημένη την καινούργια χρονιά 2014.

Με σεβασμό εκτίμηση και αγάπη
Κωνσταντίνος (Τάκης) και Ρόζα Βαλασιάδη

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ

Πειραιάς, 15.01.2014. Τη βαθειά του θλίψη και συγκίνηση εξέφρασε ο πρώην Πρόεδρος του Συνδέσμου Αντιστασιακών Γιώργος Ανωμερίτης για τον θάνατο του συμπατριώτη, συναγωνιστή και φίλου Μιχάλη Βαρδάνη: *"Ο Μιχάλης Βαρδάνης υπήρξε πρότυπο δημοκρατικού αξιωματικού και πολίτη, με ενεργή συμμετοχή στην αντίσταση κατά της ξενοκίνητης δικτατορίας του 1967. Πάντα προσιτός, απλός και συναινετικός υπήρξε Πρόεδρος του Συνδέσμου Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αντιστασιακών 1967-1974 για πολλά χρόνια. Η Νάξος και το δημοκρατικό κίνημα του τόπου έγιναν σήμερα φτωχότεροι".*

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ: ΝΕΩΡΕΙΟ

• Οι εργαζόμενοι στο Ναυπηγείο του Νεωρίου Σύρου να ζήσουν με αξιοπρέπεια • Επιτακτική η ανάγκη διαρκούς στήριξης της μοναδικής βαριάς βιομηχανίας του Νοτίου Αιγαίου

Σύρος, 9/1/2014

Από το 2010 οι συνέπειες της οικονομικής κρίσης ταλανίζουν τους νησιώτες μας και το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Δυστυχώς, δεν αποτέλεσαν εξαίρεση από τον αρνητικό κανόνα της φτώχειας και της υποβάθμισης της ζωής μας **οι εργαζόμενοι του Ναυπηγείου Νεωρίου της Σύρου**. Όλο αυτό το χρονικό διάστημα και ιδιαίτερα τον τελευταίο ενάμισι (1,5) χρόνο, **βάζουν «πλάτη» και στηρίζουν τη λειτουργία του Ναυπηγείου** με «τσεκουρωμένες» τις αποδοχές τους και αντιμέτωποι με τη δύσκολ